

Матіас Боніц

Подорож кота Карло до Лігурії

- Музична казка -

для

Спікер, тенор, фортепіано

(c) Copyright 2023 by Matthias Bonitz Distributed by Universal Edition

I.: Пролог

1.)

На краю джунглів, де починається пустеля, в тіні високих дерев живе кіт Карлос, дуже великий, красивий кіт, такий великий, що можна подумати, що він може бути навіть тигром. Але, з іншого боку, він був занадто малий для цього.

2.)

Але одного разу, навесні, для кота Карлоса все змінилося: всім його друзям раптом стало ніколи гратися, у всіх з'явилися подружки, крім Карлоса.

3.)

Він поскаржився хитрому лису Пепе, може, той знає, що робити.

4.)

"Ми запитаємо мого двоюрідного брата, борсука Дона Камілло, він обов'язково тобі допоможе", - вирішив Пепе.

5.)

Вони знайшли борсука в його печері, в глибокій сплячці. "Гей, старий борсуче, прокидайся", - крикнув Пепе своєму двоюрідному братові; старий борсук злякався і запитав: "Ти що, збожеволів?"

6.)

Пепе розповів дону Камілло про проблему свого друга Карлоса, який не знав, як знайти собі дівчину, бо завжди був дуже дурним.

7.)

"Ти вмієш співати?" - запитав борсук відчайдушного кота. "Спів швидко вирішить твою проблему, адже котяті дами дуже люблять співати".

8.)

"На жаль, ні", - тихо заїкнувся Карлос. 8б.) "Тоді ти повинен брати уроки співу у соловейка Белла Канта в Перінальдо. Збирай речі і вирушаймо", - вирішив дон Камілло.

9.)

Вони вирушили в дорогу на прекрасному великому білому кораблі Люксора Лева, Царя Звірів, бо дон Камілло Борсук був важливим дипломатом свого короля і мав справу в Лігурії.

II: Прибуття до Лігурії

10.)

Вони прибули до місця призначення: у мальовничій гавані "Кап Ампеліо" міста Бордігера їхній корабель кинув якір. "Ми проведемо ніч у готелі "Ангст" з Мауріціо, який вже чекає на нас, перш ніж продовжити нашу подорож до Перінальдо через 3 дні", - вирішив дон Камілло.

11.)

Вони продовжили свою подорож прекрасними оливковими гаями...

11b.) осячими стежками до гірського села Перінальдо, розташованого на висоті 571 метр над рівнем моря.

11в.)

"Нам треба зайти до замку на вулиці Маральді, номер 22".

11d.)

"Дачі Геваттера", - повідомив він своїм супутникам.

11e.)

"Наша добра подруга, соловейко Белла Канта, живе там з графом Грімальді в кімнаті на вежі.

11f.)

Вона працює там вихователькою.

11g.)

Ти, Карлосе, і ти, Пепе, поживете у Белли Канта кілька днів. 11h.) Я ще маю деякі справи у графа".

III: Уроки співу з соловейком Белла Канта

12.)

Карлос і лис Пепе зайшли до кімнати на вежі соловейка Белла Канта. Вони обережно постукали у барвисті дерев'яні двері у верхній кімнаті.

13.

"Заходьте, я чекала на вас", - пролунав прекрасний голос з кімнати на вежі. "То це ти, котику Карлосе, хочеш навчитися у мене чудового мистецтва співу? Стань отут, біля вікна вежі, звідки відкривається чудовий вид на море, насолоджуйся оксамитовим повітрям, дихай на повні груди, і тоді ми почнемо".

14.)

Слухняний, як школяр, Карлос зробив те, що сказав йому соловейко. Пепе тим часом зручно вмотився на плюшевому дивані, радіючи, що не доведеться самому бути учнем співака.

15.)

Соловейко підійшов до свого білого рояля, взяв кілька нот, а потім дуже твердо сказав: "А тепер співай усі ноти за мною. Я щоразу називатиму ноту, яку ми вправляємо, а ти теж називатимеш її перед тим, як заспівати. Зрозумів?"

16.)

Карлос кивнув. Тоді ми почали: "До - ре - мі - фа - соль - ля - сі - до".

17.)

Карлос спробував - звучало жахливо, наче котячі крики. Але соловейка це не зупинило: "Може, ти й поганий співак, але ми все зробимо правильно. Ще раз!!!" Уся процедура починалася спочатку. "Ти маєш краще дихати, затримувати повітря над діафрагмою і повільно видихати, коли співаєш. Ще раз!!! "

18.)

Через кілька днів голос Карло вже звучав чудово.

18б.) "Сьогодні ми заспіваємо народну пісню з Сицилії.

18в.)

Я співала там дуже довго в театрі Массімо в Палермо", - флейтувала Белла Канта.

19.)

Соловей чудово заспівав тужливе анданте старовинної пісні про кохання. "Тепер я розумію, чому тебе звать Белла Канта!" - зітхнув Карлос, коли соловейко закінчив.

20 а.)

Соловейко, улещений, додав: "Це мій сценічний псевдонім, так мене називали на Сицилії".

20б.)

Після деяких роздумів: "Отже, тепер візьмемося до роботи, вивчимо слова та мелодію і заспіваємо їх гарно!"

21.)

На це пішов цілий ранок, і нарешті Карлос зміг заспівати потрібну пісню в найчистіших тонах - навіть по пам'яті.

21б.)

"Хто б міг подумати! Зі мною ще ніхто так швидко не вчився!" - радів соловейко. Карлос був на сьомому небі від щастя.

21в.)

"За кілька днів наші друзі в замку Доріа в Дольчеакуа влаштовують великий бенкет. Там, Карлосе, ти заспіваєш свою нову пісню", - защебетав соловейко.

22) Через кілька днів вони поїхали через перевал до сусідньої Дольчеаки.

IV: Бенкет у замку Доріа в Дольчеаква

23.)

Там їх привітав барон Андреа Доріа та його свита на великому бенкеті з литаврами і трубами.

24.)

"Гей, Пепе, коли я заспіваю свою нову пісню?" - прошепотів кіт на вухо своєму другові лисиці.

24b.)

"Почекай ще трохи, дон Камілло обов'язково дасть тобі знати", - так само тихо відповів Пепе.

25.)

"Гей, Пепе, - знову заговорив кіт, - а що це за красива кішка з усіма своїми друзями?"
25b.) "Давай підемо і запитаємо її?" - запропонував Пепе.

26.)

Але старий борсук дон Камілло став їм на заваді і сказав: "Карлосе, он там сцена.

26b.)

Іди до музикантів і заспівай з ними свою нову пісню. Всі тут з нетерпінням чекають на це".

27.)

Концертмейстер оркестру підвівся, привітався з котиком привітним "Привіт" і запитав, що він хоче заспівати: "Malatu p'amuri!" - гордо відповів Карлос. "О, чудова пісня, - зрадів концертмейстер, - ми зіграємо увертюру і дамо тобі знак, коли треба буде починати. Скільки куплетів ти співаєш?" "Усі три!" - не без гордості відповів Карлос.

MALÀTU PÀMURI

Taliannuti a lu spissu,
Sugnu tutto ammaraggiatu,
Lu mè sangu 'un è lu stissu
Como un gelu è divintatu;
Cu st'ucchiuzzi ti taliu,
Moru, spasimu e diliru,
Iu mi sentu 'ntra lu cori
'Na mancaza di respiru.

2.

Vinni 'u medicu a osservari
Li me' affanni e li me' peni,
Iu mi misi a raccontari
La caciuni d'unni veni.
E lu medicu mi dissi:
Figghiu, lassa sta partita,
Si ssa donna tu nun lassi
Poco dura la tò vita.

3.

Iu sintennu ddu parrari
Cci rispusi a vuci forti:
A sta donna 'un so lassari,
Nun mi scantu di la morti;
Idda stissa lu pò diri
S'è sinceru lu mè amuri,
M'accumentu di muriri,
E 'un chiamarmi tradituri!

28.)

Коли він закінчив, вибухнула буря ентузіазму. Карлос був повністю зворушений. Раптом оркестр знову почав грати, і йому довелося співати всю пісню знову. Цього разу він зробив це навіть краще, ніж першого разу.

28b.)

Але цього разу всі в замку підспівували йому, а ідеальний кіт вистрибнув на сцену і затанцював щасливий танець від захвату.

28в.)

Нарешті, посеред бурхливих оплесків, вона поцілувала його в мокрий ніс довгим, міцним поцілунком. Натовпом прокотився гомін.

29a.)

Яка гарна пара, - почувся голос барона з середини площі. Бо гарненьке кошеня було його донькою, принцесою Маргаритою.
"Я думаю, що ви дуже милі. Хочеш, щоб ми стали друзями? Я б пішла з тобою на край світу".

29b.)

Таким чином, за допомогою свого друга Пепе, старого дипломата дона Камілло і особливо завдяки урокам співу з соловейком Белла Канта з його прекрасним голосом, кіт Карлос зміг знайти собі чудового друга.

[Translated with DeepL](#)